

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Piotr Gensikowski

Protokolant: Wioletta Fabińska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. M. C.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 15 maja 2018 r. sprawy karnej

A. K.

s. J. i A. z domu S., ur. (...) w Grupie,
pesel (...), zam. (...)-(...) G., ul. (...), obywatelstwa polskiego, nie karanego,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 1 lipca 2016 roku do 12 października 2017 rok w G. przy ul. (...) w lokalu mieszkalnym nr (...) dokonał kradzieży energii elektrycznej polegającej na załączeniu zabezpieczenia przelicznikowego i podłączeniu przewodu elektrycznego dopływowego i odpływowego poprzez ich skręcenie co powodowało pominięcie układu pomiarowego na instalacji elektrycznej w tym budynku powodując nielegalny pobór energii elektrycznej bezpośrednio do mieszkania gdzie taki sposób podłączenia spowodował naliczenie zużycia energii elektrycznej w ilości 591 kWh w kwocie 422,39 złotych na szkodę (...) S.A. Oddział w T. **tj. o czyn z art. 278 § 5 kk**

orzekł:

I. Oskarżonego **A. K.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 278§ 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie art. 278§1 i 5 kk, po zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści)godzin w stosunku miesięcznym,

II. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. z siedzibą w G. kwoty 422,39 zł (czterysta dwadzieścia dwa złote 39/100)

III. Zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. z siedzibą w G. kwoty 420 zł (czterysta dwadzieścia złotych) tytułem kosztów poniesionych w sprawie

IV. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

(z uwagi na to, że wniosek o pisemne uzasadnienie złożył oskarżyciel posiłkowy w sprawie, gdzie wyrok został wydany w trybie art. 343 k.p.k. pisemne uzasadnienie wyroku zostało ograniczone na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. tylko do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz zawartych w nich rozstrzygnięć)

A. K. został oskarżony o to, że w okresie od 1 lipca 2016 roku do 12 października 2017 rok w G. przy ul. (...) w lokalu mieszkalnym nr (...) dokonał kradzieży energii elektrycznej polegającej na załączeniu zabezpieczenia przelicznikowego i podłączeniu przewodu elektrycznego dopływowego i odpływowego poprzez ich skręcenie co powodowało pominięcie układu pomiarowego na instalacji elektrycznej w tym budynku powodując nielegalny pobór energii elektrycznej bezpośrednio do mieszkania gdzie taki sposób podłączenia spowodował naliczenie zużycia energii elektrycznej w ilości 591 kWh w kwocie 422,39 złotych na szkodę (...) S.A. Oddział w T., **tj. o czyn z art. 278 § 5 k.k.**

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego i złożył wyjaśnienia (k. 64). Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż były zgodne z zeznaniami świadków, opinią biegłego (k. 54), a także z dokumentami zebranymi w sprawie, którym Sąd dał wiarę, gdyż ich autentyczności ani prawdziwości żadna ze stron postępowania, ani też Sąd z urzędu nie zakwestionował.

Występek przewidziany w art. 278 § 1 i 5 k.k. jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, przy czym sąd na podstawie art. 37a k.k. mógł wobec oskarżonego orzec karę grzywny albo karę ograniczenia wolności. Rozważając w tych ramach wymiar kary wobec oskarżonego Sąd uwzględnił następujące okoliczności. Sąd, uwzględniając dyrektywę proporcjonalności kary do stopnia społecznej szkodliwości czynu przestępnego, na niekorzyść oskarżonego potraktował okres działania oskarżonego od 1 lipca 2016 r. do 12 października 2017 r. Na korzyść oskarżonego przemawiała z kolei wartość skradzionej energii, która wynosiła 422,39 złotych. W ramach dyrektywy prewencji indywidualnej na korzyść oskarżonego Sąd potraktował uprzednią niekaralność za przestępstwa (k. 58).

Mając na względzie wszystkie powyżej opisane okoliczności Sąd uznał, że należało wymierzyć wobec oskarżonego za przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 k.k., na podstawie art. 37a k.k. karę wolnościową, a więc karę 5 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. W ocenie Sądu kara ta co do rodzaju i jej wysokości jest adekwatna do niezbyt znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu przestępnego. W ocenie Sądu kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego, który należy uznać z kolei za dość znaczny. Sąd wymierzając karę w tym wymiarze wyszedł z przekonania, że jej rodzaj i wysokość odpowiadają dyrektywie prewencji indywidualnej. Zdaniem Sądu poprzednia niekaralność oskarżonego za przestępstwa przemawia za tym, że czyn, który popełnił oskarżony miał charakter wyjątkowy i nie stanowił wyrazu tendencji oskarżonego do lekceważenia reguł współżycia społecznego. Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu zdaje się czynić także zadość wskazaniom prewencji ogólnej, a mianowicie uzmysławia ona społeczeństwu, w tym środowisku, w którym porusza się oskarżony, że kradzież energii spotyka się z natychmiastową reakcją organów wymiaru sprawiedliwości. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie I-szym wyroku.

Mając na względzie potrzebę zaspokojenia interesów pokrzywdzonego w punkcie II-gim wyroku orzeczono o obowiązku naprawienia szkody.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w punkcie III-cim wyroku orzeczono o zwrocie wydatków poniesionych w toku postępowania przez oskarżyciela posiłkowego, obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika, zgodnie z oświadczeniem (k. 85), wedle norm przepisanych.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd w punkcie IV-tym wyroku zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty oraz wydatków postępowania, gdyż było to objęte uzgodnieniem (k. 64), a oskarżony uzyskuje kwotę 200 złotych z tytułu prac dorywczych (k. 63v.).